

Falešné společenstvo
Beren a Lúthien

Verze: 27. 3. 2016

Poprvé provedeno na TolkienConu 2016

Označení autorů

- AK — Alžběta Kadlecová
- BS — Blanka Janovská (Fallon)
- DB — Daniela Binderová
- E — Eliška (Elsa)
- HK — Hana Soukupová
- JP — Jana Pažoutová
- JaŠ — Jana Syrovátková (Jixipen)
- JŽ — Jitka Žídková
- MK — Michal Kára (Lemming)
- PB — Petr Bohdan (Bóža)
- VD — Vojtěch Domin (Bardě)
- VH — Viola Handlová
- VM — Vilém Maršík

Dívčí příběh

8

A D Emi A D Emi A D G

Co zmů-že že-na sa-mot-ná, ve svě-tě, jenž mu-žům pat-ří? Ač si-lou vět-ší vlád-nout zná,

D A7 G A7 **B1** G Gmi D G D A

než se-dm nol-dor - ských bra-tří. Však hle, o - či pro - ni - ka - vé, tvář, jež skrý - vá ta-jem-ství, to

D G D A D A7 **B2** G Gmi

ci - zi - nec tu v le-sích dlí, z dál-ky vo - lá jmé-no jas-né. Ti-nú - vi - el, Ta-neč - ni - ce,

D G D A D G D A D **B3**

já sot-va u-zřel jas tvých o - čí, srd-ce pla-ne, svět se to - čí, na vě - ky buď mou. A

G Gmi D G D A D G

dív - ka pa-dá, pro-kle - ta, lás - ka ran - ní pro-pas-tí, to všech-no ko-lem roz-kvě-tá, však

D A G A7 **C** G Hmi Emi7 F#mi

pří-běh ješ - tě ne - kon-čí. Srd-ce svo-je chce mu dát, on s dí-ky při-jme, dá - vá své, a

G A G A **B4** G Gmi

el - fi dvůr je zmat-kem jat, to ne - ní pře-ce prá-vo tvé. Král slov moud-ře ne - vo - lí:

D G D A D G D A D

Sil-ma-ril jas - ný do-nes! Tak byl sple-ten o-sud ten, jenž lás - ky svě-dec - tvím do-dnes.

(A) *Vypravěč*: Co zmůže žena samotná,
ve světě, jenž mužům patří?
Ač silou větší vládnout zná,
než sedm noldorských bratří.

(A) Má sílu maiar Lúthien,
srdce čisté jako sníh,
však kdo z elfů vidí víc,
než ladný krok a dívčí smích?

(B1) Však hle, oči pronikavé,
tvář, jež skrývá tajemství,
to cizinec tu v lesích dlí,
z dálky volá jméno jasné.

(B2) Tinúviel, Tanečnice,
já sotva uzřel jas tvých očí,
srdce plane, svět se točí,
na věky buď mou.

(A) Já prošel Ered Gorgoroth
i bludištěm čarovných sil,
by kouzelný tvé matky rod
se, jak dal osud, s mým spojil.

(B3) A dívka padá, prokleta,
láska raní propastí,
to všechno kolem rozkvétá,
však příběh ještě nekončí.

(C) Srdce svoje chce mu dát,
on s díky přijme, dává své,
a elfí dvůr je zmatkem jat,
Elfové: to není přece právo tvé.

(A) Ty, dívko z domu Thingola,
tys nejkrásnější princeznou,
nelze než tě držet, řka:
opuť duši smrtelnou.

(A) On bídák je a pobuda,
co tu chce, jak pronik sem?
Ať ukáže se u dvora,
ať zpovídá se před králem.

(B4) *Vypravěč*: Král slov moudře nevolí:
Silmaril jasný dones!
Tak byl spleten osud ten,
jenž lásky svědectvím dodnes.

Text: AK, Hudba: HK

Tarn Aeluin

A Ami Emi Ami C Dmi C

Je - ze - ro u - pro - střed še - di, vo - du krev zbar - vi - la na - chem a

G Ami Emi Ami Emi Ami

mě - dí v ten truch - li - vý pod - zim - ní den. Kní - že a pán té - hle ze - mě

C Dmi C G F G

po - sled - ní mr - tev je, zvěs - tu - jí tem - ně ti na vět - vích vrá - ny a

C Ami Dmi C G Ami

kr - kav - ců hej - na a hla - di - na Ae - lu - in ne - bu - de stej - ná teď pro to - ho,

Emi Ami **B** F G Dmi Ami

kdo zbu - de sám. Teď, Be - re - ne, vstá - vej, vždyť sen už se krá - tí, zkus

F G Dmi Ami F G Dmi

o - kla - mat sud - bu a před - běh - nout čas. Snad po - sel - ství mrt - vé - ho na - dě - ji

C Ami Dmi Ami G Ami

dá ti, jenž hoř - kos - ti po - hár pil do dna a na - dě - ji zhas.

(A) Jezero uprostřed šedi,
vodu krev zbarvila nachedem a mědí
v ten truchlivý podzimní den.
Kníže a pán téhle země
poslední mrtev je, zvěstují temně
ti na větších vrány a krkavců hejna
a hladina Aeluin nebude stejná
teď pro toho, kdo zbude sám.

(B) Teď, Berene, vstávej,
vždyť sen už se krátí,
zkus oklamat sudbu a předběhnout čas.
Snad poselství mrtvého naději dá ti,
jenž hořkosti pohár pil do dna
a naději zhas.

(A) Oklamán Severu vládcem
zemřel i poslední přítel a zrádce,
co zprávu zlou přinést měl dřív.
Otec a pán téhle země
i druhové padli, zní píseň vran temně
a nepřítel chvátá se pochlubit smrtí,
jíž Sosnové země vzdor konečně zdrtí,
a křídla tmy rozestře snáz.

(B) Teď, Berene, vstávej,
vždyť den už se krátí,
teď mstitelem rodných jen zbývá ti být.
A snad králův prsten teď naději dá ti,
co v zástavu přátelství dán byl,
máš skřetům ho vzít.

(A) Jezero uprostřed šedi,
hladina leskne se zlatem a mědí.
Dne poslední paprsek zhas.

Setkání Berena a Lúthien

předehra **A** $G^{\#}mi$ E $F^{\#}$ $D^{\#}mi$ $G^{\#}mi$
capo 4 Emi C D Hmi Emi

Bí - lý svlék-ni háv, ze - mě mi - lá, kraj-kou sví - rá dál v ná-ru - cí

$E7^{maj}$ $F^{\#}$ $G^{\#}mi$ **B** $G^{\#}mi$ E $F^{\#}$
 $C7^{maj}$ D Emi Emi C D

zi - ma ži - vot, co se tou - ží pro - bu - dit. Zdál se mi sen, že na chví - li

$D^{\#}mi$ $G^{\#}mi$ $E7^{maj}$ $F^{\#}$ $D^{\#}mi$ $G^{\#}mi$ E
 Hmi Emi $C7^{maj}$ D Hmi Emi C

pou - hou v dla-ních jsem měl ra - dost i štěs - tí, mod-ra - vý den,

$F^{\#}$ $D^{\#}mi$ $G^{\#}mi$ $E7^{maj}$ $F^{\#}$ $1.-4. D^{\#}mi$ $5. G^{\#}mi$
 D Hmi Emi $C7^{maj}$ D Hmi Emi

hvězd-na-té no - ci svit, la - bu - tí běl... a zřel sou-mrak kvés - ti. žít.

Lúthien:

(A) Bílý svlékni háv,
země milá, krajkou svírá
dál v náručí zima život, co se touží probudit.

(A) Cítíš slunce žár?
Hřeje, hladí, sílu sbírá,
tát by mohly vločky, řeky znovu tančit z pramenů.

(A) Zpívá hlasem múz
jaro, cestu otevírá
snům, kráse i písním, které naděj zpátky navrací.

Beren:

(B) Zdál se mi sen, že na chvíli pouhou
v dlaních jsem měl radost i štěstí,
modravý den, hvězdnaté noci svit,
labutí běl... a zřel soumrak kvésti.

(B) Nádherný sen mne rozechvěl touhou,
rozezněl zvon, jenž zemřít měl v tmách.
Sůl mořských pěn sladký déšť něhy smyl,
o břehu pěl racek na vlnách.

(B) Hrál osud, hrál, já točím se v kole,
prchavý jas nahradil stínem.
Co dal, hned vzal, má náruč je prázdná,
sám bloudím dál, žalem svým vinen.

(B) Pohled tvůj hřál, ač paže mám holé,
na duši mé teď hoduje mráz.
Jak bych si přál být sponou v tvém plášti!
Dlít srdci blíž... Kéž potkám tě zas.

(B) Kéž směl bych říct, zašeptat: „Má krásko,“
jedinkrát jen, víc nemusím mít.
Tvůj sladký hlas v paměti uchovám.
Spoután láskou, jen s ní chci dál žít.

Text: BS, Hudba: Turlough O'Carolan+VD+BS

Klenot za klenot

A *capo 2* F#mi E D E F#mi E D E D E D F#mi E mi Emi D C D C D C D 3 F#mi Emi

Při - chá - zíš, ci - zin - če, tak ja - ko zlo - děj bez po - zvá - ní, ne - ví - tán. Po - věz, kdo ve - třel se v mo - ji síň.

B F#mi E D E D C#mi 1. F#mi Emi D C C Hmi Emi

Zná, přeč kaž - dý dob - ře zná sám to jmé - no, zní kra - jem dál i v pís - ních
Sám, hle Be - ren, li - dí pán, dnes na - vští - vil síň tvo - ji,

D C E D C#mi 2. F#mi D E D E Emi Emi C D C D

el - fů, dáv - no mís - to má.

štván Mor - go - them, tem - na zhoub - ce stvůr, Ba - ra - hi - rův

F#mi A E D D E F#mi Emi G D C D

Hnán o - su - dem pro - šel jsem skrz pás chrá - ní - cí tvou ze - mi, mráz když sví - ral
syn.

D C E D C#mi C2 D E D C#mi Hmi C D

v o - ko - vech pláň dě - sů Dun - gor - theb. Sví - tá - ní ne - če - ka - né je

D E A E D D E F#mi Emi C D D

dů - vod můj i cíl, v Ar - dě víc mne ni - kdo ne - od - lou - cí od té, již mám rád.

(A) *Thingol*: Přicházíš, cizince, tak jako zloděj bez pozvání, nevitán. Pověz, kdo vetřel se v moji síň.

(B) *Lúthien*: Zná, přeč každý dobře zná sám to jméno, zní krajem dál i v písniích elfů, dávno místo má.

(B) Sám, hle Beren, lidí pán, dnes navštívil síň tvoji, štván Morgothem, temna zhoubce stvůr, Barahirův syn.

Recitativ: *Thingol*: Ať mluví Beren!

(A) *Thingol*: Domov svůj opustils proč, nešťastný smrtelníku? Království Doriath je psancům zavřené. Drzost tu objasni, zda zasloužíš smilování, smělý vpád, člověče, přísně potrestám.

(C1) *Beren*: Hnán osudem prošel jsem skrz pás chránící tvou zemi, mráz když svíral v okovech pláň děsů Dungortheb.

(C2) Svítání nečekané je důvod můj i cíl, v Ardě víc mne nikdo neodloučí od té, již mám rád.

(A) *Thingol*: Bláznovství, kletba snad, že chceš získat moji dceru?

Přísahu nedat, dávno jímá tě kat. Otrokům ni zvědům držet nepatří krev mé krve, pro jiný vyrostla Lúthien, ne nízký rod.

(C1) *Beren*: Vzít život mi můžeš, kdy chceš, vládneš tou mocí, jména však nepřijímám, ani jedno z nich.

(C2) Při přátelství Felagunda, jenž prsten otci dal, nehodná jsou lidu Bëora, ač je vyřkl král.

(A) *Thingol*: Silmaril přines mi, chceš-li žádat její ruku, odvážný jsi-li. A bez něj se nevracej.

(C2) *Beren*: Tak lacino prodávají svých vládců elfů dcer? Budeš zřít v mé dlani klenot kletý, lásku cením výš.

Text: BS, Hudba: HK

Kdopak to přichází?

A1 G D G C D

Kdo-pak to pro-chá - zí ze - mí stře-že-nou? Elf, či člo-věk? Co vím? Šíp mu pat - ří hned!
 Za-drž, ně - co sví - rá pěs - tí se - vře-nou! Sma-rag-dy to zá - ří! Kdo to a - si je?

B1 Emi C D C H **B2** Emi

Be-ren jsem, syn Ba - ra - hi-rův! Fe-la-gund byl mu pří-te-lem! Krá-li hled, Be-ren
 Prs-ten svůj co by dík mu dal. Vem-te mě ny-ní za krá-lem! Prs-te-nu mě je

C D C | 1. H | 2. H C D

při-chá-zí, prs-ten tvůj dů-kaz po - dá - vá!
 ne - tře - ba. Při - te - li, rád tě pot - ká - vám! Po - ví - dej, co bys
 chtěl? *mezihra*

G D C H

A2 G D G C D

Kdo-pak to pro-chá - zí ze - mí stře-že-nou? Z Bě-o - ro - va ro - du moc-ný lid-ský syn!

Kdo-pak to při-chá - zí na - ší pě - ši-nou? Ba - ra - hi - rův syn!

G D G C D

Co si a - si žá - dá roz - mlu - vu ta - jem-nou? Tem-ný ú - kol s kon-cem bez-po - chy - by zlým!

Co si a - si žá - dá roz - mlu - vu ta - jem-nou? Tem-ný ú - kol s kon-cem bez-po - chy - by zlým!

C Emi Hmi Emi Hmi Emi

Na ces - tu tem-nou dát se mám, Ang-band je cí - lem, při-zná - vám. Z ko - ru - ny,

Ami Emi Hmi Emi Hmi Emi

kte-rou Mor-goth no-sí, sil-ma-ril Be-ren do-stat mu-sí, do-nést jej

Hmi Emi *dovětek* Emi Hmi

k pá-su Me-li-an. (Ne-)pro-sil, že ne-vrá-tí se, dob-ře ví.

Emi Hmi Emi G D G

Že ne-vrá-tím se, jis-tě vím. Kdo-pak to od-chá-zí na-ší pě-ši-nou?

(A1) *Elf 1:* Kdopak to prochází zemí střeženou?
Elf 2: Elf, či člověk? Co vím? Šíp mu patří hned!
Elf 3: Zadrž, něco svírá pěští sevřenou!
Elf 4: Smaragdy to září!
Všichni: Kdo to asi je?

(B1) *Beren:* Beren jsem, syn Barahirův!
Felagund byl mu přítelem!
Prsten svůj co by dík mu dal.
Vemte mě nyní za králem!

(A1) *Strážní:* Kdopak to přichází naší pěšinou?
Elfové: Z Bëorova rodu mocný lidský syn.
Všichni: Jeho příchod velkou bude novinou,
připomene otcův heroický čin.

(B2) *Strážný:* Králi hled, Beren přichází,
prsten tvůj důkaz podává!
Finrod: Prstenu mě je netřeba.
Příteli, rád tě potkávám!
Povídej, co bys chtěl?

Mezihra

(A2) *Elfové:* Kdopak to prochází zemí střeženou? /
Strážní: Kdopak to přichází naší pěšinou?
Elfové: Z Bëorova rodu mocný lidský syn! /
Strážní: Barahirův syn!
Všichni: Co si asi žádá rozmluvu tajemnou?
Temný úkol s koncem bezpochyby zlým!

(B2) *Finrod:* Přísahu kdysi složil jsem
příteli, jenž mě zachránil.
Nyní čas splnění přišel,
jako já, i vy jste vyzváni,
vyslyšte, co má se stát:

(C) *Finrod:* Na cestu temnou dát se mám,
Angband je cílem, přiznávám.
Z koruny, kterou Morgoth nosí,
silmaril Beren dostat musí,
donést jej k pásu Melian.

(A1) *Celegorm:* Ani elf či démon! Dokud budu žít
na silmarily právo máme jenom my!
Tak bezvýznamný člověk — jak by ho mohl mít?
Co Finrod je za krále? Má záměr vražedný!

(B1) *Curufin:* Nenávist stihne každého,
kdo silmaril získá místo nás!
Každý, kdo s ním se vypraví,
v hlubokých kobkách dokoná!

(A1) *Elf 1:* Finrod je tu králem a vy bouříte lid!
Elf 2: Celegorm má pravdu — úkol je smrtící!
Elf 3: Přísaha je zákon, který se musí ctít!
Elf 4: Na Morgotha nelze jít ani s tisíci!

(B2) *Finrod:* Slovo své dal jsem příteli,
který mě kdysi zachránil.
Každý z vás zvolí, půjde-li,
vy nejste slibem vázáni,
avšak já musím jít.

(C) *Všichni:* Na cestu temnou odchází,
vstříc všem výzvam a nesnázím.
Korunu, kterou Finrod nosil
bratrovi dal, o nic neprosil,
že nevrátí se, dobře ví.

Dovětek:

Finrod: Že nevrátím se, jistě vím.
Elfové: Kdopak to odchází naší pěšinou?

Sauronův výslech

A

Ami E7 Ami Dsus4 Ami

Tak to - hle že má být skře - tí hlíd - ka? Važ - te slo - va plyt - ká! Jen
 U - bo - hý pře - vlek! Co však zna - čí? Zbě - ho - vé, vy - zvě - da - čí? Ví -

1. Dsus4 Ami E7 2. Dsus4 Ami E7 **B** Ami

sbír - ka kre - a - tūr. tej - te na můj dvůr! Kdo jste? Tak
 Pý - chu

E7 Ami Dsus4 Ami 1. Dsus4 Ami E7

mluv - te! Pů - vod tu - ším. . . Zřím od - lesk va - ších du - ší a v o - čích el - fi vzdor.
 Nol - dor po - znám zdá - li i kouz - la, kte - rá ha - lí, co

2. Dsus4 Ami E7 Ami *mezihra* E7 Ami Dsus4

zro - dil Va - li - nor.

Ami Dsus4 1. Ami E7 2. Ami E7

(A) Tak tohle že má být skřetí hlídka?
 Važte slova plytká!
 Jen sbírka kreatūr.
 Ubohý převlek! Co však značí?
 Zběhové, vyzvědači?
 Vítejte na můj dvůr!

(B) Kdo jste? Tak mluvte! Původ tuším. . .
 Zřím odlesk vašich duší
 a v očích elfi vzdor.
 Pýchu Noldor poznám zdáli
 i kouzla, která halí,
 co zrodil Valinor.

(A) Hithlum či Himring? Jižní říše?
 Či zvědi z tajné skrýše,
 co hledám mnoho let?
 Kdo z vás mě zbaví pochybností,
 moji vzácní hosti,
 kam zalez Turgon? Hned!!

Mezihra

(B) Mlčte si; každý na začátku,
 než splatí první splátku,
 mi sotva řekne víc.
 Líbeznost mé pohostinnosti
 vás zbaví tužeb, zlosti,
 každý mi vyjde vstříc.

(A) Dost bylo řečí! Kdo vám velí?
 A kdo že byl tak smělý,
 že kouzlem chrání vás?
 Ty snad? Ne! Hlupák — člověk — sketa. . .
 Tu je ten „zázrak světa“!
 A teď ti zlomím vaz!

Recitativ: Ne!

(A1) Uměním svým můj zájem budíš,
 já dám ti šanci, budiž,
 chci seznat moc tvoji.
 (B2) Ať ti, kteří kouzlem písňe vládnou
 tu hádanku nesnadnou
 rozřeší v souboji.

V poslední sloce trojverší A1 odpovídá prvnímu trojverší sloky A, trojverší B2 odpovídá druhému trojverší sloky B.

Souboj Saurona s Finrodem

A Emi C7maj Emi Ami Emi C7maj Emi Ami Ami

S: Roz - luč se se svou svo - bo - dou, svit slun - ce víc už ne - spat - řiš. F: Tem - no - ty

D Ami D Ami **B** D G

já se ne - le - kám, třpyt hvězd je mé - mu srd - ci blíž. F: Zná - m o - sud svůj, co při - jal

C D G C Ami Ami D Ami

jsem, zá - va - zek svůj rád vy - pl - ním. *Finrodova mezihra*

D Ami D Ami D Hmi D

G C Hmi D C Hmi Ami

D Ami D Ami D G Ami

C Ami G Ami D Ami D G³ Ami Ami

F: Moc - ným ma - iou bý - vals před vě - ky, kde - že je ten čas, kdy moud - ros - tí o - hro - mls nás? S: Moc - ným

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E **D** Ami B Ami

ma - iou stá - le jsem, po - znáš, dřív než skon - čí den. S: O Va - lar se ne - sta - rám,

Gmi Ami B A Dmi B Dmi Gmi

bát by ses měl spíš ty sám. *Sauronova mezihra*

Dmi B Dmi Gmi Dmi B Ami

B Dmi B Ami B Ami Gmi Dmi

E Emi C7maj Emi Ami Hmi E 1.-4. Hmi Ami

S: Roz - luč se se svou svo - bo - dou...
 S: Roz - luč se se svým ži - vo - tem...

F: Moud - rost jsi dáv - no o - pus - til...
 F: Což - pak se Va - lar ne - bo - - -

5. Hmi E **F** D G D **G** Dmi B

jíš?
 F: Což - pak se Va - lar ne - bo - jíš?

S: Tak hr - dý elf, vtě - le - ná

Dmi Gmi Dmi B Dmi

čest, jis - tě do - ká - že svých u - nést ná - sled - ky či - nů; buď si jist, že já u - mím

Gmi Dmi B Ami B Ami

me - zi řád - ky číst. Své ces - ty za - ta - jil jsi cíl, přes - to jsi mno - hé pro - zra - dil:

Ami F Ami Dmi Ami

Vždyť ten, kdo vzpo - mí - ná Va - li - nor, z A - ma - nu pr - chl, Va - lar vzdor, ten, kdo skrý - vá

F Ami Dmi Ami F Emi

po - kry - tec - ky tvář, mu - sí být vzbou - ře - nec a lhář. Mys - liš, žeš ne - pro - zra - dil víc?

F Emi Emi C Emi

Kaž - dé slo - vo má rub i líc. Ten, kdo se jak ty ho - led - bal, bý - vá ro -

Ami Emi C Emi Ami Emi

dem nol - dor - ský král. Vzpo - meň na Fě - a - no - rův hněv, pro - li - tou v Al - qua - lon - dě krev. Pro - zraď: I

C Hmi C Hmi **H** Emi F Emi

tys meč v ru - ce měl, ne - bos ne - čin - ně při - hlí - žel? Ne - bos ne - čin - ně při - hlí - žel?

E **I** Hmi G Hmi Emi Hmi

Tak hr - dý elf, vtě - le - ná čest, jis - tě svou vi - nu zvlá - dá nést.

1. část

(A) *S*: Rozluč se se svou svobodou,
svit slunce víc už nespátíš.

F: Temnoty já se nelekám,
třpyt hvězd je mému srdci blíž.

(A) *S*: Rozluč se se svým domovem,
brzy se v trosky promění.

F: Můj domov byl vždy za Mořem
a na tom ty nic nezměníš.

(A) *S*: Rozluč se se svou rodinou,
rád je v své moci uvítám.

F: Ženu jsem žádnou nepojal,
volné je srdce mé, jsem sám.

(A) *S*: Rozluč se se vším, cos kdy chtěl,
přiideš o všechno, cos měl rád.

F: Když jsem se vydal na cestu,
tušil jsem, co mě bude stát.

(A) *S*: Rozluč se se svým životem,
i se svým marným posláním.

F: Znáám osud svůj, co přijal jsem,
závazek svůj rád vyplním.

(B) *F*: Znáám osud svůj, co přijal jsem,
závazek svůj rád vyplním.

Finrodova mezihra

2. část

(C) *F*: Mocným maiou bývals před věky,
kdeže je ten čas, kdy moudrostí ohromils nás?

S: Mocným maiou stále jsem,
poznáš, dřív než skončí den.

(C) *F*: Vládneš ohněm, lží a ocelí,
charakter a čest jsi vyměnil za tvrdou pěst.

S: Slova „charakter“ a „čest“
jsou jen dozvuk prázdných gest.

(C) *F*: Aulë byl tvým pánem, ne Morgoth,
jen hlupák vymění Kováře za Otce lží.

S: Červe, jsi snad povolán
soudit, kdo je lepší pán?

(C) *F*: Tvůj pán se rád zlostí opájí;
nemáš někdy strach, že v hněvu tě rozdrtí v prach?

S: Netrap se osudem mým,
já si jistě poradím.

(C) *F*: Vůli Mocných zpupně pohrdáš,
tvůj trest je stále blíž, což se hněvu Valar nebojíš?

S: O Valar se nestarám,
bát by ses měl spíš ty sám.

(D) *S*: O Valar se nestarám,
bát by ses měl spíš ty sám.

Sauronova mezihra

3. část

(E) *S*: Rozluč se se svou svobodou. . .

F: Moudrost jsi dávno opustil. . .

(E) *S*: Rozluč se se svým domovem. . .

F: Jak snadno zaprodal jsi čest. . .

(E) *S*: Rozluč se se svou rodinou. . .

F: Jen pro moc hlupákem ses stal. . .

(E) *S*: Rozluč se se vším, cos kdy chtěl. . .

F: Morgoth, věz, vrtkavý je pán. . .

(E) *S*: Rozluč se se svým životem. . .

F: Cožpak se Valar nebojíš?

(F) *F*: Cožpak se Valar nebojíš?

4. část

Recitativ: *S*: A ty?

(G) *S*: Tak hrdý elf, vtělená čest,
jistě dokáže svých unést
následky činů; buď si jist,
že já umím mezi řádky číst.
Své cesty zatajil jsi cíl,
přesto jsi mnohé prozradil:

Vždyť ten, kdo vzpomíná Valinor,
z Amanu prchl, Valar vzdor,
ten, kdo skrývá pokrytecky tvář,
musí být vzbouřenec a lhář.
Myslíš, žeš neprozradil víc?
Každé slovo má rub i líc.

Ten, kdo se jak ty holedbal,
bývá rodem noldorský král.
Vzpomeň na Fëanorův hněv,
prolitou v Alqualondě krev.
Prozrad: I tys meč v ruce měl,
nebos nečinně přihlížel?

(H) *S*: Nebos nečinně přihlížel?

(I) *S*: Tak hrdý elf, vtělená čest,
jistě svou vinu zvládá nést.

Finrodova smrt

A Ami Hmi7 F E 1.

Tak to vi-díš, tak-hle kon-čí na-še slav-ná vý-pra-va.
S ži-vo-tem se ti-še lou-čím a zlo za-se vy-hrá-vá.

2. E7 **B** Ami G Dmi Ami F 1. G

Ne-sud' se tak přís-ně, co víc už bys chtěl dát? O tvých či-nech pís-ně na
Sot-va by kdo če-kal, co svět svě-tem stál, že by se pro člo-

Dmi Ami 2. G F Ami Ami mezihra 1 Hmi

vě-ky bu-dou hrát. vě-ka elf o-bě-to-val!

F E7 Ami Hmi F

E7 Ami mezihra 2 Hmi F

E7 Ami C Ami E7

Ami Hmi F E

Finrod:

(A) Tak to vidíš, takhle končí
naše slavná výprava.
S životem se tiše loučím
a zlo zase vyhrává.

(A) Vzletná slova prázdně znějí,
život svůj jsem promarnil.
Ze všech slibů a nadějí
jen ten prsten, ten ti zbyl.

Beren:

(B) Nesud' se tak přísně,
co víc už bys chtěl dát?
O tvých činech písne
na věky budou hrát.

(B) Sotva by kdo čekal,
co svět světem stál,
že by se pro člověka
elf obětoval!

mezihra 1

Finrod:

(A) Myslel jsem si, ach, ta pýcha,
jaký nejsem hrdina.
Teď se třesu, těžce dýchám,
blíží se má hodina.

(A) Ty prokleté silmarily...
Nejsi k cíli o nic blíž.
Už jen dva jsme tady zbyli,
kež aspoň ty se zachráníš.

Beren:

(B) I má pouť k cíli spěje,
teď zůstávám tu sám.
Bez sil, bez naděje...
do rána vytrvám.

(B) V nejtemnější chvíli,
kdy zhasla světla svíc,
kdy zoufalství sílí,
chci doufat o to víc.

mezihra 1

Finrod:

(A) Tak to vidíš, už to končí,
uzavřel se sudby kruh,
příteli, s tebou se loučím,
snad jsem aspoň splatil dluh.

(A) Sbohem, už se nesetkáme,
než se Arda obnoví.
Mandos už mou pečeť láme,
co mě čeká pak, kdo ví?

Beren:

(B) Pochybností zanech,
své duši dopřej klid.
V Mandosových sálech
jen chvíli budeš snít.

(B) Po krátkém čase, věřím,
opět spatříš svět
a s otcem po pobřeží
se budeš procházet.

mezihra 2

Valacirca

A G Hmi G Emi C Hmi G

El - fi rod stá - le při je - ze - ře spal, když Tin - tal - lě zdo - bi - la ne - bes - ký

Emi G Hmi G Emi G Hmi

sál. Při - nes - la svět - lo hvězd jim pra - cí svou, ať ni - kde ne - blou - dí,

C G **B** G Hmi Emi

až pro - cit - nou. Já se teď sklá - ním před moud - ros - tí Va - lar, na - ko - nec
 Já sklá - dám při - sa - hu Moc - nos - tem Ar - dy, po - sled - ním

C G Hmi Emi

při - jde soud všech skut - ků z - lých, Va - la - cir - ca, srp ze stříb - ra zá - ří, Va - la -
 vý - de - chem z pís - ní mých, Va - la - cir - ca, srp ze stříb - ra zá - ří, Va - la -

C Hmi G Hmi Emi C

cir - ca je na ne - be - sích. Tam ně - kde ven - ku za že - lez - nou bra - nou tam ně - kde
 cir - ca je na ne - be - sích. Le - žím tu v tem - no - tě, zbyl jsem už sám, svou věr - nost

1. Ami Hmi 2. D G

ven - ku dál hvěz - dy pla - nou. Moc - ným teď vy - zná - vám.

(A) Elfi rod stále při jezeře spal,
 když Tintallě zdobila nebeský sál.
 Přinesla světlo hvězd jim práci svou,
 ať nikde nebloudí, až procitnou.

(A) Každý, kdo strádá nocí a tmou,
 severní směr najde pro cestu svou.
 Hle, znamení z hvězd jak na nebi plane,
 poutníkům k potěše, výstraže dané.

(A) Znamení stvořené v bezslunném čase,
 světla, jež zpívají o věčné kráse.
 Z Ninquelótě rosa jej tvoří,
 sedm hvězd na klenbě nebeské hoří.

(B) Já se teď skláním před moudrostí Valar,
 nakonec přijde soud všech skutků zých,
 Valacirca, srp ze stříbra září,
 Valacirca je na nebesích.
 Tam někde venku za
 železnou branou,
 tam někde venku
 dál hvězdy planou.

(B) Já skládám přísahu Mocností Ardy,
 posledním výdechem z písni mých,
 Valacirca, srp ze stříbra září,
 Valacirca je na nebesích.
 Ležím tu v temnotě,
 zbyl jsem už sám,
 svou věrnost Mocným
 teď vyznávám.

Text: PB, Hudba: PB+DB

Útěk z Hírilornu

A Dmi Ami Dmi Ami G^{III} Dmi Ami

Kap-ka deš-tě na zem sté-ká ja-ko sl-za po lí-ci, jed-na, dru-há, ce-lá ře-ka,

Dmi Ami G^{III} **B** Dmi Ami Dmi Ami

až se při-dá ti-sí-ci. Noc po no-ci za-se sa-ma, u-věz-ně-ná ve vět-vích,

G^{III} Dmi Ami Dmi Ami G^{III}

u-pla-ka-ná ble-dá dá-ma, kte-ré smu-tek od-ňal smích.

Dmi G^{III} F G^{III}

Ref 1: To, co by-lo psá - - no, má se vy-pl - nit, Stře-do-ze-mě, jak ty,

F A Dmi G^{III}

če-ká na ú-svit. Ref 2: Jed-no lid-ské přá - ní, je-den dív-čí vzdor,

F G^{III} F A Dmi

nic jim ne-za-brá - ní jít spo-lu za ob-zor, za ob - zor.

(A) Kapka deště na zem stéká
jako slza po líci,
jedna, druhá, celá řeka,
až se přidá tisíci.

(B) Noc po noci zase sama,
uvězněná ve větvích,
uplakaná bledá dáma,
které smutek odňal smích.

Ref 1: To, co bylo psáno, má se vyplnit,
Středozeď, jak ty, čeká na úsvit.

(A) Ruka ruku nepohládí,
společně nemohou snít,
dva, kteří se mají rádi,
museli se rozloučit.

(B) Silmaril za ruku moji
slíbil Beren opatřit,
ať to stojí, co to stojí,
i kdyby měl přestat žít.

Ref 1:

(A) Rozum srdci neporučí,
k čemu nekonečně let?
Kdo chce, ten se všemu učí
z několika prostých vět.

(B) Sbohem, otče, matko milá,
sbohem, zrádný příteli,
v odvalu strach proměnila
láska; nás teď rozdělí.

Ref 1: To, co bylo psáno, má se vyplnit,
Středozeď, jak ty, čeká na úsvit.
Ref 2: Jedno lidské přání, jeden dívčí vzdor,
nic jim nezabrání jít spolu za obzor, za obzor.

Tol Sirion

A1 Emi D C Emi D

Lú-thi-en nád-her-ná, Thin-go-la dce-ra, ve spě-chu blou-dí, po-moc hle-dá.

Emi D C Emi Hmi

Be-re-na dr-ží teď Mor-go-tha ce-la, bez-na-děj za-je-tí, děs a bě-da!

A2 Emi D C Emi D

Z vě-ze-ní ve vět-vích u-prch-la ne-vin-ná, štěs-tí jí do ces-ty při-ved-lo vás!

Emi D C D Emi

Do pev-nos-ti ve-jít a od-vést Be-re-na moc va-še po-mů-že; a je-jí hlas.

Emi C D **B1** D C D Dmi

Ta-ko-vou krá-su jsem ni-kdy dřív ne-spat-řil, ta-ko-vou krá-su já

Ami Dmi F C Dmi

mu-sím mít sám! Ta-ko-vou krá-su snad do-ká-ží dva bra-tři s pří-sli-bem po-mo-ci

Ami Dmi **B2** D C D Dmi

do-vést až k nám! Za těž-ké dve-ře na čas za-mkne-me ji, Skry-té-mu krá-li

Ami Dmi F C Dmi

po-šle-me vzkaz, že dce-ru vi-dět má je-di-nou na-dě-ji, jest-li ji pro-vdá

Ami Dmi Hmi Emi *mezihra* D C

za jed-no-ho z nás!

Emi D Emi D

A Hmi Emi D

(A1) *Huan*: Lúthien nádherná, Thingola dcera,
ve spěchu bloudí, pomoc hledá.
Berena drží teď Morgotha cela,
beznaděj zajetí, děs a běda!

(A2) Z vězení ve větvích uprchla nevinná,
štěstí jí do cesty přivedlo vás!
Do pevnosti vejít a odvést Berena
moc vaše pomůže; a její hlas.

(B1) *Celegorm*: Takovou krásu jsem nikdy dřív nespatriil,
takovou krásu já musím mít sám!
Takovou krásu snad dokáží dva bratři
s příslibem pomoci dovést až k nám!

(B2) *Celegorm a Curufin*:
Za těžké dveře na čas zamkneme ji,
Skrytému králi pošleme vzkaz,
že dceru vidět má jedinou naději,
jestli ji provdá za jednoho z nás!

(A1) *Lúthien*: Pro krásu svoji vždy znovu vězněná,
pro krásu, která spíš prokletím je.
Hluboko v duši jsem však ženou Berena,
srdce mé na cáry; ještě žije?

(A2) *Huan*: Nebohá Lúthien, co jsem ti udělal?
Věrnosti mé odpusť, je tak slepá,
naděje Berena, nyní tak ztemnělá,
musí být opět zažehnuta.

(A2) *Sbor*: Tajnými cestami, Lúthien, pospíchej,
plášť svůj si oblékni, skryje tak vás.
Na hřbet mu nasedni, nic se neostýchej,
chvat a vytrvalost Berena spas!

Mezihra:

(B1) *Vypravěč + vokál Lúthien*:
Na mostě stanula, čistá a strašlivá,
divý hlas rozdrtil základy zdí.
Z temnoty rozvalin kdosi tam též zpívá,
zlomený Beren však myslí, že sní.

Vokál Lúthien + Beren

(A1) *Vypravěč*: Sauronovi vlci se na most stahují,
jednoho po druhém Huan dává.
Když potom podlehl strašlivý Draugluin,
Sauron se coby vlk k boji staví.

(A2) *Huan*: Kouzla ni tesáky, ni jed mě nesrazí,
má síla pochází z Valinoru!
Proměň se na vlka, proměň se na hada,
Na zemi ležíš teď bez odporu.

(B1) *Lúthien*: Huan tě porazil, uniknout můžeš jen
vysvlečen z těla a živý stěží.
Ke svému pánu běž v hanbě a na posměch
nebo mi vládu dej nad svou věží.

(B1) *Věžňové*, vyjděte do světla měsíce,
Berene, láska má, ozvi se mi.
Jsme zase spolu, i zoufalství pomine,
Finroda pohřbíme v čisté zemi.

sbor 1 + sbor 2

Text: E+VD+JŽ, Hudba: E+VD

Podvojná píseň

předehra F#mi
capo 2 Emi

Hmi
Ami

A
G

Hmi
Ami

[A] Hmi
Ami

Emi
Dmi

F#mi
Emi

Curufin: Po - dí - vej - me, Be - ren sám, na - ši ko - řist ve - de nám.
Celegorm: V el - fi les si trouf - neš vstou - pit, na - še elf - ské dce - ry lou - pit!

Hmi
Ami

F#mi
Emi

F#mi
Emi

D
C

Hmi
Ami

Jest - li si ji ne - cháš vzít, mož - ná, že dál bu - deš žít!
Vy - říz - nem ten hnus - ný vřed, Hu - a - ne, já ve - lím vpřed!

[B] Hmi
Ami

G
F

Hmi
Ami

C#mi
Hmi

Hmi
Ami

Huan: Věr - nost psa ku je - ho pá - nu je mi sva - tým pří - ka - zem, však co teď mi

G
F

Hmi
Ami

C#mi
Hmi

Hmi
Ami

E
D

můj cit šep - tá, z to - ho jsem pros - tě blá - zen. Mís - to „ú - tok“ ří - ká „brá - nit“,

Hmi
Ami

E
D

F#mi
Emi

G
F

Emi
Dmi

A
G

Hmi
Ami

Be - ren je tvůj no - vý pán. Na el - fy teď zu - by ce - ním, ač byl jsem ji - mi vy - cho - ván.

Curufin: Celegorme, slunce svítí,
všude kolem voní kvítí.
Není lepší takhle žít,
a ne v Nargothrondu hníť?

Celegorm: Curufine, srdce chřadne,
oblouky tu nejsou žádné.
Ty v elfích síních klenou se,
a ne někde na louce.

Curufin: Bydlet v síních, to nic není,
to dnes nikdo neocení.
Kdo chce synem elfím být,
musí umět v lese žít!

Celegorm: Já ti řeknu, co se cení!
Elf, co zvládá své umění
nepřátele směle stíhat!
A může klidně v síních líhat!

Curufin: Správný elf, ten žije v lese...
Beren: ...ale jedno neunes:
Že je někdo krásnější,
než jeho tvář jasnější.

Celegorm: Strílet, jezdit, sekat hlavy,
tohle pravé elfy baví!
Honit skřety, ne, že ne!
Co tady chceš, Berene?

Beren: S Lúthien tak bloudím lesem,
povídáme, koukám, kde jsem.
Půjdu tady nebo tam?
Možná s ní a možná sám.

předehra

(A) *Curufin:* Podívejme, Beren, sám,
naši kořist vede nám.
Jestli si ji necháš vzít,
možná, že dál budeš žít!

(A) *Celegorm:* V elfí les si troufneš
vstoupit,
naše elfské dcery loupit!
Vyříznem ten hnusný vřed!
Huane, já velím vpřed!

(B) *Huan:* Věrnost psa ku jeho pánu
je mi svatým příkazem,
však co teď mi můj cit šeptá,
z toho jsem prostě blázen.
Místo „útok“ říká „bránit“,
Beren je tvůj nový pán,
na elfy teď zuby cením,
ač byl jsem jimi vychován.

Text: MK, Hudba: MK+DB

Hod' mi klacík!

A C B C B C B

Beren: Když se zjit - ra ro - sou smá - čen v hlou - bi le - sa pro - bou - zím, slun - ce pro - bles - ku - je lis - tím

C Dmi F G F G

a já u - smí - vám se s ním. Nej - rad - ši bych zů - stal ta - dy, se svou mi - lou a svým psem,
 Nej - rad - ši bych zů - stal ta - dy, se svou mi - lou a svým psem,

C | 1. B C Dmi | 2. B C

po - slou - chal, jak šu - mí vá - nek, šfas - ten, že je no - vý den. šu - mí vá - nek, šfas - ten ...
 po - slou - chal, jak

Huan: Vstá - vej, už je no - vý den! Dnes - ka spo - lu na lov

Dmi **B** F G F G

Huan: A tak bě - žím spl - nit přá - ní přá - tel, hla - va ne - hla - va, ho - ním
 jdem!

F G F G C Hmi

ve - ver - ky a soj - ky, žel, ta ha - věť vy - hrá - vá. Po - tom do ko - ru - ny stro - mu vy - ště -

G F G C Hmi G F G

kám svá zkla - má - ní, sto - čím se na po - duš - ce z me - chu a tam spat - řím, jak na ní vy - hří -

Ami G F G C Hmi

vá se hřib dvě sto - py od klo - bou - ku až po zem; Ne - su vám sní - da - ni! a pak už -

G F G *dovětek* Ami G F

Všich - ni spo - lu na lov jdem! Huan: Hor - kou sto - pou bě - žím, „Mám vás,“ vra - zím k nim, než skon - čí

G C Hmi G F G C

den. Všichni: Teď jsme za - se všich - ni spo - lu: Huan: Hu - an,
 Beren: Be - ren, Lúthien: Lú - thi - en.

(A) *Beren*: Když se zjitra rosou smáčen v hloubi lesa probouzím,
slunce probleskuje listím a já usmívám se s ním.
Nejradši bych zůstal tady, se svou milou a svým psem,
poslouchal, jak šumí vánek, šťasten, že je nový den.
Huan: Vstávej, už je nový den!

Beren: Nejradši bych zůstal tady, se svou milou a svým psem,
poslouchal, jak šumí vánek, šťasten. . .
Huan: Dneska spolu na lov jdeme!

Recitativ:

Beren: Ano, Huane, slíbil jsem ti to. Je ale ještě strašně brzo ráno, když se pořádně nevyspím, tak nic neulovím.
Lúthien (*k Huanovi*): A co kdybys mezitím něco ulovil sám? Doneseš nám prosím něco k snídani?
Beren (*k Lúthien*): Doufám, že se aspoň na chvíli zabaví sám.

(B) *Huan*: A tak běžím splnit přání přátel, hlava nehlava,
honím veverka a sojky, žel, ta havěť vyhrává.
Potom do koruny stromu vyštěkám svá zklamání,
stočím se na podušce z mechu a tam spatřím, jak na ní
vyhřívá se hřib dvě stopy od klobouku až po zem;
Nesu vám snídani! a pak už— Všichni spolu na lov jdeme!

* * *

(A) *Lúthien*: Když se slunce na hladině lesní tůně zrcadlí,
srdce mé naplní radost, píseň odráží se v ní.
Chci se jen tak toulat lesy, snít na louce zelené,
se svým psem a se svým milým. . .
Huan: Hoď mi klacík, Berene!

Recitativ:

Beren (*k Lúthien*): Ten pes už je zase tady. Copak nemá nic na práci?
Lúthien: On se chudáček nudí, musíš ho nějak zaměstnat. Je to valinorský vlkodav, žádná čivava, potřebuje pořádnou práci.
Beren (*k Huanovi*): Tak klacík, říkáš? Doběhni na támhle ten kopec za řekou a přines mi ten největší klacek, co tam najdeš, ano?

(B) *Huan*: A tak běžím, kam mě pošlou s vyplazeným jazykem,
srazím borovici sošnou, vleču ji roklí, hustníkem,
pak ji pevně držím v hubě a přeplavu dravý proud,
bobří se závistivě zubí, jak umím kmen popadnout.
Pyšně nesu kořist, úkol splněný je, ne, že ne,
teď na řadě jsi ty, můj brachu— Hoď mi klacík, Berene!

* * *

(A) *Beren*: Když se soumrak měkce snáší do údolí temných hor,
do srdce se vkrádá tíseň, osud nás vede za obzor.
Obejmout chci svoji milou dříve než se skončí den,
jen my dva ticho lesa. . .
Huan: Pomazli mě, Lúthien!

Recitativ:

Beren (*k Lúthien*): Já se z toho psa zblázním. To nám nemůže dát chvíli pokoj?
Lúthien: Vždyť víš, že nás má rád a chce být s námi, to mu přece nemůžeš vyčítat. (*Drbe Huana.*)
Beren (*k Huanovi*): Mohl bys prosím pro mě něco udělat? Tam, jak jsme obědvali, jsem asi zapomněl misku — mohl bys mi ji, prosím, přinést?

(B) *Huan*: A tak běžím, kam mi určí, srst mi vlaje do dáli,
miska nikde, potok zurčí, vy jste mě obelhali!
Tak se vracím po své stopě, druzi moji jsou ti tam. . .
Schovali se v husté trávě, jasně, tuhle hru já znám!
Horkou stopou běžím, „Mám vás,“ vrazím k nim, než skončí den,
teď jsme zase všichni spolu— Pomazli mě, Lúthien!
Horkou stopou běžím, „Mám vás,“ vrazím k nim, než skončí den.
Všichni: Teď jsme zase všichni spolu: *Beren*: Beren, *Huan*: Huan, *Lúthien*: Lúthien.

Thuringwethil

capo 2

A F#sus4 Hmi A Emi G7maj F#sus4 A G7maj
Esus4 Ami G Dmi F7maj Esus4 G F7maj

Stí - nem zro - ze - ná, tem - ný plášt ti vla - sy ha - lí, kříd - la ko - že - ná, ble - dé tvá - ře,

B F#sus4 Hmi A G7maj Esus4 G F#mi
Esus4 Ami G F7maj Dsus4 F Emi

ost - ré spá - ry. Žíz - niš po kr - vi, tou - hou ru - dé re - ty pla - nou, tvý - mi po - kr - my

G Aadd9 Hmi C C#mi C
F Gadd9 Ami B Hmi B

mno - zí mla - dí - ci se sta - nou. *Ref:* Ti - še tu při - chá - zíš sou - mra - kem, při - ná - šíš

Hmi F#sus4/H F#sus4/A F#sus4/G# F#sus4/A F#sus4/H D E
Ami Esus4/A Esus4/G Esus4/F# Esus4/G Esus4/A C D

šed. *mezihra*

Po - lib - kem kou - sa - vým v tem - no - tu sta - hu - ješ hned.

F#mi H C#mi Hmi A C#mi
Emi A Hmi Ami G Hmi

(A) Stínem zrozená,
temný plášť ti vlasy halí,
křídla kožená,
bledé tváře, ostré spáry.

(B) Žízniš po krvi,
touhou rudé retы planou,
tvými pokrmy
mnozí mladíci se stanou.

Ref: Tiše tu přicházíš soumrakem, přinášíš šed.
Polibkem kousavým v temnotu stahuješ hned.

(A) Posel Saurona,
Thuringwethil ti říkají,
oči démona
půvab v sobě ukrývají.

(B) Temný je tvůj pán,
to jen on zná tvoji žízeň,
Vládce stínů zván,
může zmírnit tvoji trýzeň.

Ref: Vlčí věž řítí se, od světla spálená líc,
konec je krásy tvé, než stínem nebudeš víc.

Mezihra

(A) Sudbou vedená
musíš teď do stínu jít,
všemi zrazená
Berena jdeš zachránit.

(B) Pláštík upíří,
tváře blednou, líc se mění,
křídla zavíří,
z vlasů je háv zapomnění.

Ref: Upířem chvíli být Lúthien okřídlená,
Draugluinova kůže zbyla tu pro Berena.

(A) Melkor kývne jen,
temný plášť ti k nohám padá,
bílá Lúthien,
stojíš tu teď před ním nahá.

(B) Žízni po krvi,
touhou po tvých rtech však plane,
byť by byl prvý,
naslouchat ti nepřestane.

Ref: Temnota, úklady, klenotů ničivá zář,
ze stínů slepota ovane zjizvenou tvář.

(B) Křídla kožená,
Melkor se ti k nohám sklání,
prober Berena
a utíkej bez ustání.

Text: VM+JaS, Hudba: AK+JaS+HK+DB

Ukolébavka pro Morgotha

8 *capo 2*

A1 D C A G D C Emi Dmi

Straš-ný pes u brá-ny sto - jí, ko - řist svou o - če - ká - vá, však

A2 D C A G G F D C

o - má - men bě - los - tí mo - jí mdlo - ba jej pře - ko - ná - vá.

B G F D C G F D C

Tem - no - to při - zni - vá, skryj nás, po - moz nám pro - nik - nout,

A2 D C A G G F D C

kam člo - věk ni elf ne - při - šel, mu - sí - me dál a hloub.

B G F D C G F D C

Že u - te - čem sa - mi a spo - lu, prin - cez - na a li - dí král. Kéž

A3 D C A G G F D C

kle - not, co jen zká - zu no - sil, teď štěs - tí při - ne - se nám.

(A1) Strašný pes u brány stojí,
kořist svou očekává,

(A2) však omámen bělostí mojí
mdloba jej překonává.

(B) Temnoto příznivá, skryj nás,
pomoz nám proniknout,

(A2) kam člověk ni elf nepřišel,
musíme dál a hloub.

(A1) Morgothe, mocný i strašný,
Lúthien přišla ti hrát,

(A2) v klidu seď na trůně děsu,
příkrásně ti zaspívám.

(A1) Víčka tvá únavou ztěžkla,
kolem je mír a klid,

(A1) jemně se usmívej ze sna,
nemusíš víc už mít,

(B) silmaril v koruně tvojí
dychtivě očekává.

(A1) Spíš než rytíř ve zbroji
Beren teď vykonává,

(B) co přísahal před trůnem otce,
když z pýchy mu podmínku dal,

(A2) že chce-li mne za ženu získat,
by drahokam do ruky vzal.

(A1) Houpej se ve spánku lehkém,
tvůj sen ať nic neruší,

(A2) ten, jenž osudem vázán,
sevře kořist v náručí.

(B) Jen jeden ze tří smíš získat,
Berene, láska má,

(A1) kdo chtěl víc, musí teď prchat,
tak jak je souzeno nám.

(B) Že utečem sami a spolu,
princezna a lidí král.

(A3) Kéž klenot, co jen zkázu nosil,
teď štěstí přinese nám.

flétna (k prostřední třetině písně)

The musical score consists of six staves of music, all in G major (one sharp). The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp. The notes are: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4-A4 (beamed eighth notes), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter). The second staff is identical to the first. The third staff begins with a piano (*pp.*) dynamic marking. The notes are: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4-A4 (beamed eighth notes), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter). The fourth staff is identical to the first. The fifth staff begins with a piano (*pp.*) dynamic marking. The notes are: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4-A4 (beamed eighth notes), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (quarter), C4 (quarter). The sixth staff is identical to the first, ending with a double bar line.

MK

Carcharoth

capo 4 C#mi Ami H G C#mi Ami

předehra (a doprovod)

C#mi Ami H G C#mi Ami

C#mi Ami H G C#mi Ami

Když jsem bej - val ma - lý ště - ně, chtěl jsem po - řád žrát
 ma - so z ru - ky Mor - go - tho - vy, a - bych ne - měl hlad!

Ref: Hlad, hlad, hlad, hlad! Car - cha - roth má hlad!

Vr - čet, škra - bat, kou - sat, dá - vit, Car - cha - roth má hlad!

dovětek C#mi Ami H G C#mi Ami

Ne - bu - du mít, ne - bu - du mít, ne - bu - du mít, ne - bu - du mít, ne - bu - du mít hlad!

Když jsem bejval malý štěně,
 chtěl jsem pořad žrát
 maso z ruky Morgothovy,
 abych neměl hlad!

Ref: Hlad, hlad, hlad, hlad!
 Carcharoth má hlad!
 Vrčet, škrabat, kousat, dávit,
 Carcharoth má hlad!

Pán řek, že teď musím
 před Angbandem stát,
 no tak tady zevluju
 a mám velkej hlad!

Ref:

Po pláni se někdo blíží,
 už čuchám jejich smrad,
 tedka si dám maso lidský,
 nebudu mít –

Mezihra

To zrádlo, co teď vylezlo,
 bych asi neměl žrát,
 když vono tak hezky svítí,
 no a já mám hlad!

Ref:

V žaludku mě něco pálí,
 kroutím se jak had,
 šutrák, ten jde těžko strávit,
 žízeň mám a hlad!

Ref:

Čuchám tady dobrý maso,
 zakousnu si rád
 elfí biftek, krkovičku,
 nebudu mít hlad!

Ref:

Huan na mě ze zadu
 skočil jako srab,
 cejtím, že už vůbec nikdy
 nebudu mít hlad!

Dovětek:

Nebudu mít, nebudu mít,
 nebudu mít, nebudu mít,
 nebudu mít hlad!

Létám

16 **A** *capo* 3 $C7^{maj}$ $C7^{maj}/C^\#$ $Dmi7$ $G7$ $C7^{maj}$ $C7^{maj}/C^\#$ $Dmi7$ $G7$
 $A7^{maj}$ $A7^{maj}/B$ $Hmi7$ $E7$ $A7^{maj}$ $A7^{maj}/B$ $Hmi7$ $E7$

Lé - tám, jak mi sta-vov-ská čest ve - lí, lé - tám od pon-dě - lí do pon-dě - lí,

$C7^{maj}$ $C7^{maj}/C^\#$ $Dmi7$ $G7$ $C7^{maj}$ $C7^{maj}/C^\#$
 $A7^{maj}$ $A7^{maj}/B$ $Hmi7$ $E7$ $A7^{maj}$ $A7^{maj}/B$

na kra - ji - nu hle-dím z vý-še, ne - dr - zí mě zem-ská tí - že, kaž - dý po-třeb-ný tvor ví, že

$Dmi7$ $G7$ $C7^{maj}$ **B** $C7^{maj}/C^\#$ $Dmi7$ $G7$
 $Hmi7$ $E7$ $A7^{maj}$ $A7^{maj}/B$ $Hmi7$ $E7$

v nou - zi hned při-le-tím. Blí - ží - me se - co to je? - hned u brá - ny ze - vlu - je

$C7^{maj}$ $C7^{maj}/C^\#$ $Dmi7$ $G7$ **C** $C7^{maj}$ $C7^{maj}/C^\#$
 $A7^{maj}$ $A7^{maj}/B$ $Hmi7$ $E7$ $A7^{maj}$ $A7^{maj}/B$

vl - ko-dlak, kr - ha - vý zrak, co pro - blé - my mi - lu - je. Let kon-čí - let za - čí - ná,

$Dmi7$ $G7$ $C7^{maj}$ $C7^{maj}/C^\#$ $Dmi7$ $G7$ $C7^{maj}$
 $Hmi7$ $E7$ $A7^{maj}$ $A7^{maj}/B$ $Hmi7$ $E7$ $A7^{maj}$

pro nás je to ru - ti - na. O - rel stou - pá k ne-be-sům, lé - tá.

Předehra

(A) Létám, jak mi stavovská čest velí,
létám od pondělí do pondělí,
na krajinu hledím z výše,
nedrží mě zemská tíže,
každý potřebný tvor ví, že
v nouzi hned přiletím.

(A) Létám s bratry, v dáli teče řeka,
létám, když tu na nás zdola štěká
Huan, přítel z Valinoru,
žádá o vzdušnou podporu
pro přátele; bez odporu
k Angbandu zaletím.

(B) Blížíme se — co to je? —
hned u brány zevluje
vlkodlak,
krhavý zrak,
co problémy miluje.

(B) A z tunelu běží sem
elfka a muž s kamenem,
vlk jednou hryz,
silmaril zmiz,
můj klient se hroučí na zem.

(B) Bolestí řve Carcharoth,
žrádlo nepřišlo mu vhod,
rozum pozbyl,
vždyť silmaril
žral by leda idiot.

(B) Když vlk zmizel do dáli,
dvojnožce jsme nabrali.
„Si račte přát?
Doriath?
Ten že bychom neznali?
Recitativ:
Ale prosím vás!“

(A) Létám, na krajinu hledím z výše,
létám, pozoruji skryté říše;
podívejte, támhle v stínu
spí údolí Gondolinu.
Přistáváme za hodinu,
Doriath blíží se.

(B) Hned jak letka přistane,
už se zase chystáme:
nový směr
i pasažér.
„Á, nemáš zač, Huane.“

(C) Let končí — let začíná,
pro nás je to rutina.
Orel stoupá
k nebesům,
létá.

Text: DB, Hudba: VD+E

Návrat do Menegrothu

A F C F C C7

Tak, ta - dy je má - me, rok a půl, no, to je dost; my u-schnout mů-žem, za-tím pan-stvo po le-sích se

F C F C

pro-chá-zí! Tak řek - ni ně - co! Tvá dce - ra a ne - zva - ný host - já o - stu - dou bych nej - rad - ši

C7 F **B** F C F

za - lez do mlá - zí! Že brá - nils nám, má vi - na ne - ní! Ne - máš kous - ka po - cho - pe - ní.

B F Gmi A - C7 F

Do - spě - lá jsem, ne - vši - ml sis? - po - sled - ních pár ti - síc let... My čas jsme lé - pe vy - u - ži - li,

C F Gmi A Gmi A

do Ang - ban - du za - mí - ři - li, o - kla - ma - li stráž i slou - hy - pak sta - čil zjev a hlas můj pou - hý

Dmi Gmi F C F **C** Dmi C B C Dmi

a straš - li - vý Tem - ný pán o ka - mí - nek byl o - brán. Je to tak, ó krá - li, do - šli jsme až k je - ho trů - nu!

C B C Dmi C B C Dmi

O - na tan - či - la, já se v tem - ném stí - nu skryl... Vl - ku tvá - ří v tvář já a - ni o krok ne - u - stou - pil,

C B C Dmi **D** Gmi Eb B
capo 5 Dmi

ru - ka má ny - ní... *ehm...* sví - rá sil - ma - ril. Hr - din - ský čin, hle, byl vy - ko - nán,

F Eb Dmi Gmi Eb F
C B Ami Dmi B C

ob - div si za - slou - ží spíš, i od - mě - ny cíl: já ru - ku dce - ry své do je - ho rá - da

Dám. Ten pří - běh na - vě - ky bu - de znít, s tím ne - sve - dem, krá - li, už nic, když dí - tě se
 chys - tá nás v le - gen - du pro - mě - nit, ne - zbý - vá, dra - hý můj, než s do - bou jít.

(A) *Thingol*: Tak, tady je máme,
 rok a půl, no, to je dost;
 my uschnout můžem, zatím panstvo
 po lesích se prochází!
 Tak řekni něco!
 Tvá dcera a nezvaný host –
 já ostudou bych nejradši
 zalez do mlází!

Recitativ:

Lúthien: Ale tatínku. . .

(A) Ty mlč! Nevidíš vlas můj
 ubohý šedivý?
 Já v Doriathu každý strom i kámen obrátil
 a v Nargothrundu žebal – ten
 Orodreth bláznivý
 mě za fusekli tahal celou dobu,
 kéž by ho drak zadával!

(B) *Lúthien*: Že bránils nám, má vina není!
 Nemáš kouska pochopení.
 Dospělá jsem, nevšiml sis? –
 posledních pár tisíc let. . .
 My čas jsme lépe využili,
 do Angbandu zamířili,
 oklamali stráž i slouhy –
 pak stačil zjev a hlas můj pouhý
 a strašlivý Temný pán
 o kamínek byl obrán.

(C) *Beren*: Je to tak, ó králi, došli jsme až k jeho trůnu!
 Ona tančila, já se v temném stínu skryl. . .
 Vlku tváří v tvář já ani o krok neustoupil,
 ruka má nyní. . . ehm. . . svírá silmaril.

Recitativ:

Thingol: „Svírá silmaril?“

Lúthien: „On ho sežral, tatínku.“

Thingol: „Sežral? Von?“

Lúthien: „Ale ne Beren! Ten vlk přece!“

Thingol: „A toho vlka si jako mám jít ulovit sám?!“

(*na Melian*) „Co mám s nimi udělat?“

(D) *Melian*: Hrdinský čin, hle, byl vykonán,

Thingol: Ani bych neřekl!

Melian: obdiv si zaslouží spíš, i odměny cíl:

já ruku dcery své do jeho ráda dám.

Thingol: No moment!

Melian: Ten příběh navěky bude znít,
 s tím nesvedem, králi, už nic,
 když dítě se chystá nás v legendu proměnit,
 nezbývá, drahý můj, než s dobou jít.

Recitativ:

Thingol: „Chystejte svatbu!“

Svatební píseň

A1 G C Ami

družičky

Dnes vzý - vám Va - lar pís - ní svou, ať shléd - nou na ten

E G D7 G C G D7

pár, ať Var - da lás - ce po - žeh-ná a Man - wě štěs - tí jim

G **A2** C Ami

Beren a Lúthien

Dnes vzý - vám Va - lar pís - ní svou, ať shléd - nou na nás

E G D7 G Ami G D7

dva, ať Var - da lás - ce po - žeh-ná a Man - wě štěs - tí nám

G **B** C E7 *Lúthien* Ami E7

Beren, elfové a družičky

dá. Smím to - - bě, pa - - ne,
Smím te - - be, pa - - ní, svo - - jí zvat. Je

Ami H7 E Beren a Lúthien D7 G C

ru - ku dát. Ted' lás - ku smí - me pro - ží - vat, svým

elfové a družičky

mi - nu - los - tí žal. Ted' lás - ku smí - te pro - ží - vat, svým

G D7 G Cmi G Emi

dě - tem jed - nou ji dát.

dě - tem jed - nou ji dát. Lás - ky po - žeh - ná -

Hmi Ami E D7

Tvá ces - ta mou se stá - vá, o - sud je - di - ný

ní! á ...

G

dán. Lás - ky dán dar.

Lás - ky dán dar.

(A1) *Družičky*: Dnes vzývám Valar písní svou,
ať shlédnou na ten pár,
ať Varda lásce požehná
a Manwë štěstí jim dá.

(A2) *Beren a Lúthien*: Dnes vzývám Valar písní svou,
ať shlédnou na nás dva,
ať Varda lásce požehná
a Manwë štěstí nám dá.

(B) *Beren, elfové a družičky*: Smím tebe, paní, svojí zvat.
Lúthien: Smím tobě, pane, ruku dát.

Všichni: Je minulostí žal.
Teď lásku smíme / smíte prožívat,
svým dětem jednou ji dát.

(C) *Elfové a družičky*: Lásky požehnání!
Beren a Lúthien: Tvá cesta mou se stává,
osud jediný dán.
Všichni: Lásky dán dar.

Text: JP, Hudba: Giuseppe Verdi (vítejte do klubu)

Hon na Vlka

Hmi A Hmi A Hmi

Sbor 1: Ješ - tě to ne-skon - či - lo. Ješ - tě to ne-skon - či - lo.

Ref 1: Sbor 2: Vlk blí-ží se k Do-ri - a-thu.

Huan: Va - ú.
Carcharoth: Va - ú.

A Hmi A Hmi

Ješ - tě to ne-skon - či - lo. Ješ - tě to ne-skon - či - lo.

Vl-ku, jdeš si pro od-pla-tu?

Huan: Va - ú.
Carcharoth: Va - ú.

A A F#mi Hmi A F#mi Hmi A F#mi

Carcharoth: O - heň vnitř-nos-ti spa-lu - je mi, ží - zeň straš-li - vou mám. Ko - řist!

Hmi A F#mi Hmi B Hmi Emi A Hmi

Sil-ma-ril je jen můj, Ká-men živ ne-vy-dám. Huan: O - heň! Ne-doč-ka-vost mě že-ne,

Emi A Hmi Emi A Hmi Emi

Vl - ka teď vy - pu-dím. Ží - zeň spra-ve - dl - nos - ti zti-ším, Ká - men

A Hmi C1 Hmi Emi A Hmi Emi A Hmi

o - svo-bo-dím. Huan: Va - lar, dej - te mi v bo - ji sí - lu!
Carcharoth: Mel - kor mi po - má - hej!

Emi A Hmi Emi A Hmi

Huan: Vl-ku, už smrt ti o - hon hry - žel
Carcharoth: Psis - ko, rad - ši se vzdej!

C2 Hmi Emi A Hmi Emi A Hmi

Huan: Va - lar, dej - te mi v bo - ji sí - lu! Man - wě mi po - má - hej!

Carcharoth: Mel - ko - re, dej mi v bo - ji sí - lu! Mel - kor mi po - má - hej!

Emi A Hmi Emi A Hmi

Vl - ku, už smrt ti o - hon hry - že! Vl - ku, rad - ši se vzdej!

Psis - ko, už smrt ti o - hon hry - že! Psis - ko, rad - ši se vzdej!

Hmi A Hmi A Hmi

Sbor 1: Ješ - tě to ne - skon - či - lo. Ješ - tě to ne - skon - či - lo.

Ref 2: *Sbor 2:* Hu - an v před - smr - tel - né kře - či, *Huan:* va - ú,

A Hmi A Hmi

Ješ - tě to ne - skon - či - lo. Ješ - tě to ne - skon - či - lo.

Sbor 2: na - po - sled dí lid - skou ře - či: *Huan:* Va - ú.

D Hmi Emi A Hmi Emi A F#

Huan: Po - hled! Vlk v pra - chu mr - tev le - ží, Ká - men máš na do - sah.

Hmi Emi A Hmi Emi A F#

Sbo - hem! Víc už se ne - set - ká - me, smr - ti pře - kro - čím práh...

Hmi A Hmi A Hmi

Sbor: Tam ta - da, tam ta - da, tam ta ta ta, tam ta - da, tam ta - da, dá...

Dovětek:

Ref 1:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* Vlk blíží se k Doriathu.
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Carcharoth:* Vaú.
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: Vlku, jdeš si pro odplatu?
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Carcharoth:* Vaú.

(A) *Carcharoth:* Oheň vnitřnosti spaluje mi,
žízeň strašlivou mám.
Kořist! Silmaril je jen můj,
Kámen živ nevydám.

Ref 1:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: K Esgalduině uhnul z trasy,
Sbor 1: Ještě ... / *Carcharoth:* vaú,
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* vodou z řeky žízeň hasí.
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* Vaú.

(B) *Huan:* Oheň! Nedočkavost mě žene,
Vlka teď vypudím.
Žízeň spravedlnosti ztiším,
Kámen osvobodím.

Ref 1:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: Je Carcharoth, skrytý v křoví,
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* vaú,
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: lovec nebo kořist, kdo ví?
Sbor 1: Ještě ... / *Carcharoth:* Vaú.

(A) *Carcharoth:* Králi Thingole, smrt ti nesu,
tvou krev rád ochutnám.
Člověk mě kopím nezastaví,
o smrt sis řekl sám.

Ref 1:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* Lítá stvůra zaútočí,
Sbor 1: Ještě ... / *Carcharoth:* vaú,
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* Beren do cesty jí vkročí.
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* Vaú.

(B) *Huan:* Zrada! Vlk v mlázi ukrýval se,
Beren, přítel a pán
raněn! Vlk v hrud' mu zařal drápy,
netvor buď potrestán!

Ref 1:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* Vřavou boje pukly skály,
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* vaú,
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: jak se šelmy na smrt rvaly.
Sbor 1: Ještě ... / *Carcharoth:* Vaú.

(C1) *Huan:* Valar, dejte mi v boji sílu!
Carcharoth: Melkor mi pomáhej!
Huan: Vlku, už smrt ti ohon hryže!
Carcharoth: Psisko, radši se vzdej!

(C2) *Carcharoth:* Melkore, dej mi v boji sílu /
Huan: Valar, dejte mi v boji sílu!
Carcharoth: Melkor mi pomáhej! / *Huan:* Manwë mi pomáhej!
Carcharoth: Psisko, už smrt ti ohon hryže! /
Huan: Vlku, už smrt ti ohon hryže!
Carcharoth: Psisko, radši se vzdej! /
Huan: Vlku, radši se vzdej!

Ref 2:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. /
Sbor 2: Huan v předsmrtné křeči,
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* vaú,
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* naposled dí lidskou řečí:
Sbor 1: Ještě ... / *Huan:* Vaú.

(D) *Huan:* Pohled! Vlk v prachu mrtev leží,
Kámen máš na dosah.
Sbohem! Víc už se nesetkáme,
smrti překročím práh...

Ref 2:
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* Doriathští po tom boji
Sbor 1: Ještě ...
Sbor 1: Ještě to neskončilo. / *Sbor 2:* svědkem byli smrti trojí.
Sbor 1: Ještě ...

(D) *Sbor:* Teřich už Vlku párou, Beren
v ruce má silmaril.
Beren: Králi! Cos chtěl, to vykonal jsem,
osud se naplnil.

Dovětek:
Sbor: Tam tada, tam tada, tam ta ta ta,
tam tada, tam tada, dá ...

DB

Čekání

A Emi Hmi Emi Hmi

Těž - ká je ho - di - na sa - mo - ty če - ká - ní, sou - mrak se sná - ší a v srd - ci mám stín.

C Hmi C Hmi Emi

V tom ti - chu tu - še - ný krok sud - by do - há - ní Be - re - na, Do - ri - ath a mne s ním.

B A Emi Hmi G

Krát - ký byl čas, jenž nám byl vy - mě - řen, krat - ší dál bu - de, v srd - ci to vím.

F#mi G A Hmi

Ach, mat - ko má, pro ten ú - kol ne - šťast - ný ja - ra dech, slun - ce svit víc ne - spat - řím!

C A Emi A Emi

Sil - ma - ril nád - her - ný, vý - kup či pro - kle - tí, do - sta - ne o - tec tvůj, až při - jde čas.

G F#mi G A Hmi

Sud - bou ob - těž - kán dvo - jí, při - ná - ší bo - lest a svár, i na - dě - je hlas.

A mezihra Emi D Emi

Ami Hmi Ami Hmi

(A) *Lúthien*: Těžká je hodina samoty čekání, soumrak se snáší a v srdci mám stín. V tom tichu tušený krok sudby dohání Berena, Doriath a mne s ním.

(B) *Lúthien*: Krátký byl čas, jenž nám byl vyměřen, kratší dál bude, v srdci to vím. Ach, matko má, pro ten úkol nešťastný jara dech, slunce svit víc nespátřím!

(C) *Melian*: Silmaril nádherný, výkup či prokletí, dostane otec tvůj, až přijde čas. Sudbou obtěžkán dvojí, přináší bolest a svár, i naděje hlas.

Mezihra

(A) *Lúthien*: Těžká je hodina samoty poznání, soumrak se snáší a v duši mám stín. Krok sudby ozvěnou v srdci mi vyzvání, zahubil Berena a mne s ním.

Lament Lúthien

A *capo 2* Hmi F#mi Hmi Emi F# Ami Emi Ami Emi F#

Do sí - ní če - ká - ní při - chá - zím, pro - sit a dou - fat snad smím?

Hmi F#mi Hmi Emi Emi F# F# B G
Ami Emi Ami Dmi E E7 F

U - bo - hý Be - ren, lás - ka má, du - ši mou za - hu - bil stín. Á. Ná - mo, moc - ný

F# G F# Hmi F# Hmi
E F E Ami E Ami

náš, zou - fal - stvím zmí - ta - ná já ze - mře - la jsem s ním. Mi - lo - vat bo -

F# G F# Hmi F# Hmi
E F E Ami E Ami

lí i v sí - ních če - ká - ní! Ne - na - lez - nu klid. Ne - měl o - de -

F# C G Hmi G F# Hmi
E F Ami F E Ami

jít! Ó, Ná - mo, moc - ný náš, vždyť tou - hu a vá - šeň znáš, nech mě s ním být

F# Hmi F# G F# Hmi
E Ami E F E Ami

dál. Ty, kdos mu ži - vot vzal, vrať jej, moc tě pro - sím! Za je - den ži - vot

F# Hmi A Hmi F#mi Hmi Emi
E Ami Ami Emi Ami Dmi

s ním všech - no dám. Vím, kaž - dý bo - lest za - kou - ší, však bo - lest El - dar je

F# Hmi F#mi Hmi Emi F# F# 7
E Ami Emi Ami Dmi E E7

zlá. Proč mi - lo - vat člo - vě - ka smí, když jim člo - věk u - mí - rá? A

B G Hmi G F# Hmi
F Ami F E Ami

Be - ren sám ze - mřel hr - din - ně, však pří - liš ná - hle a dřív, než stih - li jsme si vše

F# Hmi F# G F# Hmi
 E Ami E F E Ami
 říct. Ó, kéž by byl zas živ! V sí-ních če - ká - ní ne - na - lez - nu
 F# Hmi F# G Hmi G
 E Ami E F Ami F
 klid. Mi - lo - vat bo - lí! Ó, Ná - mo, moc - ný náš, když to - lik řá - du
 F# Hmi F# Hmi F# G
 E Ami E Ami E F
 dbáš, ne - mů - že - li zpět on, pak mně u - mož - ni skon. S ním o - de - jít, či
 Hmi F# Hmi A G F#mi G
 Ami E Ami dohra G F Emi F
 ne - vě - dět, že mi - lo - va - la jsem jed - nou.
 A Hmi A G F#mi G A Hmi
 G Ami G F Emi F G Ami
 A G F#mi G A Hmi
 G F Emi F G Ami
 A G F#mi G A Hmi
 G F Emi F G Ami

E

Rozhodnutí

prolog
trans -7

Sly-šel jsi la-ment to-ho dí - tě-te? Jak se mám ne-po-hnout? Jak se mám roz-hod-nout?

A

Smrt, to je dar, kte-rý se ne-od-ní - má. Žal, to je cit, jenž Va-lu

ne-do - jí - má. Já jsem je - nom ten, kte-rý du - še při - jí - má.

B

Proč te-dy ny-ní je - jí smu-tek vni - mám? Jen Je-di-ný smí roz-hod-nout, zda

mož-nost vol-by tu je, zda vol - ba bu-de svo-bod-nou a lás - ka zda o - ži - je.

mezihra/dohra

Prolog (Mandos + šepot):
Slyšel jsi lament toho dítěte?
Jak se mám nepohnout?
Jak se mám rozhodnout?

(A) *Mandos:* Smrt, to je dar, který se neodnímá.
Žal, to je cit, jenž Valu nedojímá.
Já jsem jenom ten, který duše přijímá.
Proč tedy nyní její smutek vnímám?

(B) *Mandos:* Jen Jediný smí rozhodnout,
zda možnost volby tu je,
zda volba bude svobodnou
a láska zda ožije.

(B) *Sbor Valar:* Tak, Jediný, teď rozhodni,
zda možnost volby tu je,
zda elf a člověk jsou hodni
své lásky a naděje?

Mezihra (Eru promlouvá)

(A) *Mandos:* Slyš tedy vůli Eru Jediného:
Rozhodni teď o sudbě své i jeho.
Věčnost a blaženost elfů nebo
s ním prožít jeden krátký lidský život?

(B) *Lúthien:* Já dobře vím, co zvolit mám.
Vždyť možnost je jediná.
Za jeden život všechno dám.
A cena je laciná!

(B) *Lúthien:* Jak mohla bych žít blažená
bez lásky duše mojí?
Jak snadno volím Berena!
A smrti se nebojím!

Dohra (Eru promlouvá a činí)

Rozloučení (Namárië)

C F7maj C F7maj C F7maj C F7maj

Dál, až za hra - ni - ce svě - ta ve - de nás

C F7maj C F7maj Ami G

ces - ta, ta, kte - rá na li - di če - ká, když při - jde čas, věč - ná bla - že - nost

F Ami G F Ami G F

Zá - pad - ní ří - še ať se roz - ply - ne v dým, ten, kdo lás - ku zná, ten dob - ře ví, že

1.-2. Ami G F 3. Ami G F C

pů - jdu s ním. na - vě - ky na - má - ri - ě, na - má - ri - ě.

Dál, až za hranice světa
vede nás
cesta, ta, která na lidi čeká,
když přijde čas,
věčná blaženost Západní říše
ať se rozplyne v dým,
ten, kdo lásku zná, ten dobře ví, že
půjdu s ním.

Dál bez nás léta a věky
poběží,
ptám se, na věcech, jimiž jsme žili,
zda záleží,
naš syn ponese dědictví dále
a děti jeho dětí,
odkaz zůstane, přestože duše
odletí.

Dál, dál než kdokoli tuší,
vede nás
touha vzájemně spojených duší,
zní lásky hlas,
krátký okamžik čeká nás, než smrt
svou tvář odekryje,
pak jen vzpomínka zůstane s vámi,
navěky namárië, namárië.

Text: JŽ, Hudba: E+VD

Obsah

Dívčí příběh	1
Tarn Aeluin	3
Setkání Berena a Lúthien	4
Klenot za klenot	5
Kdopak to přichází?	6
Sauronův výslech	8
Souboj Saurona s Finrodem	9
Finrodova smrt	12
Valacirca	13
Útěk z Hírilornu	14
Tol Sirion	15
Podvojná píseň	17
Hod' mi klacík!	18
Thuringwethil	20
Ukolébavka pro Morgotha	21
Carcharoth	23
Létám	24
Návrat do Menegrothu	25
Svatební píseň	27
Hon na Vlka	29
Čekání	32
Lament Lúthien	33
Rozhodnutí	35
Rozloučení (Namárië)	37